Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

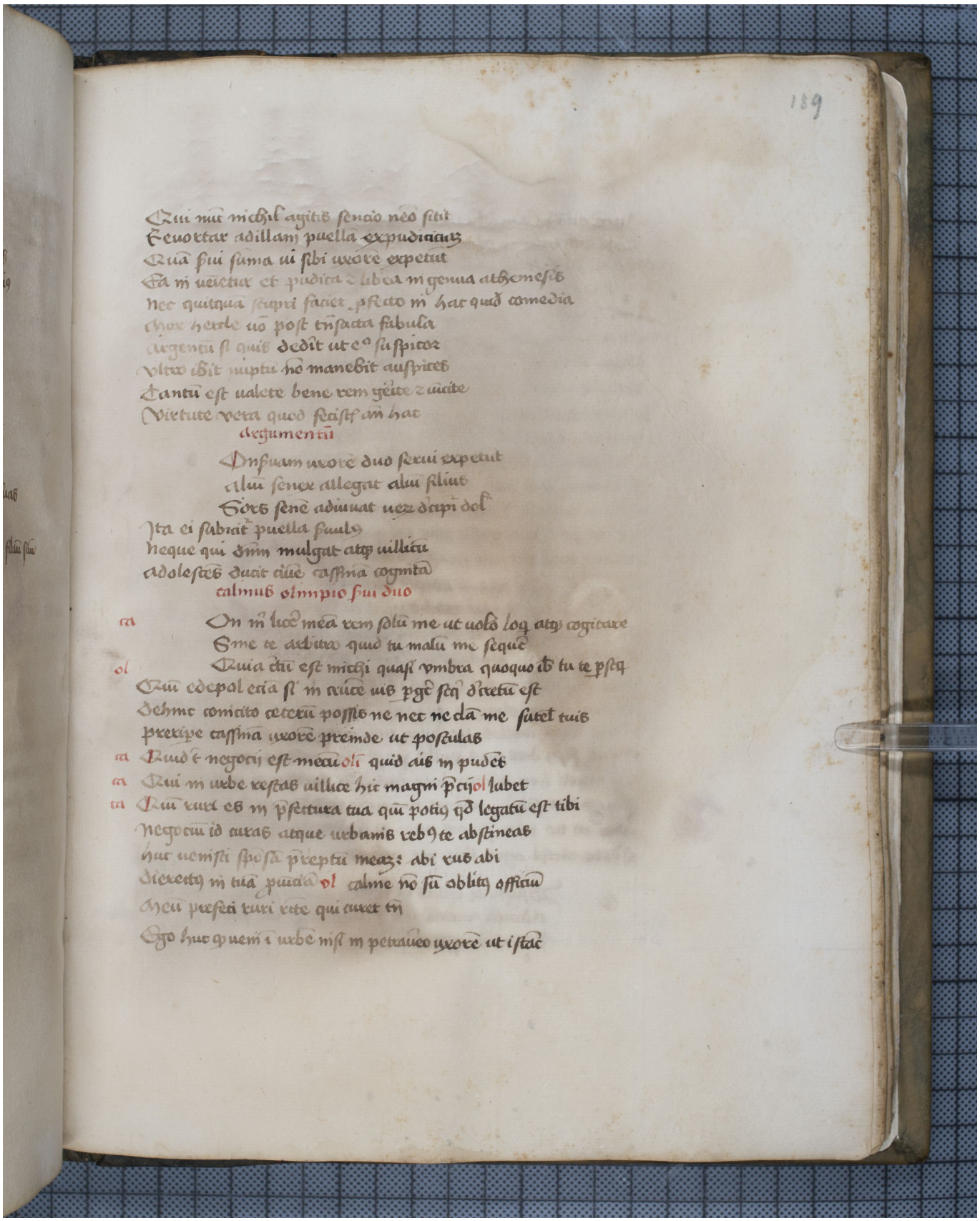

189

Qui nuc michil agitis senio neq sitit
Heuortar adillam puella expudiamus
Qua sui suma ui sibi uxore expetut
Ea m uerectur et pudica z libera m genua athenesis
Nec quitqua stupri faciet psecto m hac quid comedia
Chor hercle uo post transacta fabula
Argentu si quis dedit ut eo suspicor
Vltro ibit nuptu no manebit auspices
Tantu est ualete bene rem gerite z uincite
Virtute vera quod feristi am hac

Argumentu

Dnsuam uxore duo senui expetut
Alu senex allegat alu filius
Sors sene adiuuat uez drapn dol
Ita ei subriat puella simul
Neque qui dmm mulgat atq uilliru
Adolescens ducit cuc cassina cognita

Calmus olimpio sui duo

ca On m luce mea rem solu me ut uolo loq atq cogitare
Sme te arbitra quid tu malu me seque
ol Quia ctu est michi quasi umbra quoquo ib tu te pseq
Qui edepol ecia si m truce uis pge seq d'retu est
Dehmc comito ceteru possis ne net ne cla me sutet tuis
Precipe cassina uxore premde ut posculas
ca Quid t negotij est mecu oli quid ais m pudet
ca Qui m urbe restas uillice hic magni p'cij ol lubet
ca Qu tuti es m psettura tua qui potiq qd legatu est tibi
Negotiu id curas atque urbanis rebq te abstineas
Hut uemisti sposa preptu meaz: abi rus abi
Dicretq m tua puella ol calme no su obliq officiu
Heu preseti turi rite qui curet tn
Ego hut quem i urbe mist m petrauco uxore ut istac